

صاحب امتیاز و مدیر مسئول
حسین شعی

۱۴ - رمضان

سرچوبی :
احمد شیرانی

۲۴ - نور

خبر الکلام

قل الخبر والافلاسک

دین در وطن خدمت، عزم خالصه سید بنفشه کونیری نشر اولور اسلام انجمن

اباحه و تعدد زوجات

۱

بر قاج هفته دئیری ، « سبیل الرشاد » له
اسلام مجموعه سی ، آرمسنده اصولی وفقی
بر مباحثه جریان ایلدیور . اسلام مجموعه سی ،
اباحه احکام شرعی دن دکدر . بناء علیه تعدد
زوجات و سایر امور مباحه ولی الامر طرفندن
تخرج اولنه بیلور دعوانسی ایلری سوربور .
سبیل الرشاد رفیق مزایه ، اباحه احکام شرعی دندر .
بناء علیه تعدد زوجات و سایر امور مباحه
ولی الامر طرفندن تخرج اولنه ماز معارضه سنده
بولنیور . بو مباحثه تک صوکی ؛ ولی الامر
شارع میدر ؛ دکلیدر کبی یک مهم بر نتیجه یه
منجر اوله جتی ایچون ، سوق اسلامیتله بزه
بیلدیگمزی سوله مٹ ایسته بورز .

تعدد زوجات مسئله سنک طالع حلی ، اباحه
مسئله سنک طالع فصلیه علاقه داردر ، حتی اونک
نتایج متفرع مستنددر ، انک ایچون اول امرده
اباحیه دائر اجاله قلم و احاله کلام ایتمک ، ذات
مصلحته موافق دوشیور . اباحه تک احکام
شرعی دن اولوب اولمادیفی اکلامق ایچون ده
اشباهه صفت اصلیه تک نهدن عبارت اولدیفی
آراشدیرمق لازمدر . کتب اصول و فروعده
بسط و بیان اولندیفی اوزره بو صفت اصلیه یی

تعیین و توضیحه عائد - یکندیگمزی مخالف -
اوج مذهب وارددر ، اباحه ، حرمت ، توقف
مذهبلری .

برنجی مذهب اهلی دیورکه : اشیا تک
صفت اصلیه سی ، اباحه در . حرمت و کراهت
ورود شرعه اشیا به عارض اولور . چونکه عباد
طبعاً تناول اشیا به محتاجدر ، عبادک احتیاج ایله
علاقه دار اولان اشیا یی بدایه حرام اوله رق
خلق ایتمک ، غنی مطلق اولان رب العبادک
صفت عدالتی خارجنده در . بوکا بناء شرع
وارد اولمادن ، اشیا به تناول ایدن عباد ،
مؤاخذه مستحق اولماز .

ایکنجی مذهب اربابی دیورکه : اشیا تک
صفت اصلیه سی حرمت و کراهتدر . اباحه
ورود شرعه عارض اولور ، چونکه اشیا ،
الله تک ملک مطلقیدر . مالکک اذن بولمادقجه
ملوکده تصرف جائز دکدر . بوکا بناء اباحه
دلیلی وارد اولمادن ، اشیا به ال اوزاغی موجب
مؤاخذه و داعی مسؤولیتدر .

اوجنجی مذهب اصحابی دیورکه : قبل
ورد الشرع ، اشیا هیچ بر صفتله متصرف دکدر
حرام می ؛ یوقه مباح می ؛ اولدیفی اکلامق
ایچون شرع وارد اولونجه ، قادیار توقه مجبورز

ورود شرأعندن مقدم معناسنجه بر « اباحه اصلیه » یوقدر ویاالکمز « اباحه راجحه » [۱] معناسنجه ونحرم شرعی ایله مسبوق بر « اباحه اصلیه » واردرکه اوده خاصه فترت زمانه عائددر . بناءً علی هذه الاسباب ، زمان فترته عائد اولان « اباحه اصلیه » بی بعدالخراج بتون اباحه لک ، اباحه شرعیه اولدیفته — بلا تردد — حکم ایدرز . خصوصیه شرع محمدی کی اشملا واکل بر شرع خارجنده اباحه آرمه مقی شرع جلیک دائره شمولی تحدید وسهر کالی تنزیل ایتکدر . ولایرضی بهذا الامن جهل اوده!

هایدی، محل نزاعی، زمان فترته ایندیرمیه مده بدایت خلقته چیقارالم . نزول معروضه بدل بو صعود مفروضی قبول ایتدیکمز صورنده حرمت ویا توقف مذهب مدوخلرنی بیراقدرق اباحه مذهب مجروحی التزام ایچون استناد ایده جک نه دلیل منقول ، نه ده سند معقول کوره میورز . بالعمکس مجروح و مرجوحیتنه دائر سوبلیه جک سوزلرمز واردر . دکل بالکمز مقدم محل نزاعه ، مؤخر محل نزاعه دائر دخی سرد اولنه حق ملاحظا تمز بولنیور . بونلری، ده بعض دلالتله برابر ایکنجی مقاله مزده ایضاح ایدم بیامک ایچون شارع منفرددن موقفیت نمی ایدرز .

احمد شیرانی

[۱] اصل کله سنک ، اوج معناسی واردر . قاعده کلیه ، اول و مقدم ، برده راجح معنایدر . بوراده قاعده کلیه معناسی مراد اولنه میه جفی بدیهیدر . اول و مقدم معناسی ایسه ، محل نزاعک فترت زمانی اولماسی اعتبارله اباحه مذهبه موافق کمز . چونکه بوحالده مقدم اولان اباحه دکل ، حرمتدر . ائک ایچون راجح معناسه محل ائک هم ضروری ، همه مناسیدر . بر آرزو شوتجه وجه مناسبت اکلاشیلور ، ظن ایدرم .

اباحه ایله حرمتک ، هرایکسی ده عوارض اشیاددر . اشیایه شرع واسطه سیله ثابت اولورلر چونکه حرمت و اباحه آنجیق شرعله بیلنور . شرع وارد اولمادجه هیچ برشیتک حرام ویا مباح اولدیفته حکم ایدیله من ، قرار و یله من مذاهب ثلاثه نلک دعوی و دلیللرنی ، وجه معروض اوزره نقل و حکایه ایلدک . شمعی برده آره لنده کی محل نزاعی تعیین ایدن اعظم امتک ، محاکمه لرینی دیکله یلم . دیسورلرکه : محل نزاع ، اشیانک ، کافه شرأعک ورودندن وبعث انبیادن اولکی صفت اصلیه می دکلدر . چونکه محل نزاعک ، بوراسی اولماسی ، عبادک خلق اولندقدن سوکره هیچ بر شرعله مکلف اولمادقلری مهمل بر زمانک وجود و تقدمنی ایجاب ایدر . حال بوکه عباد ؛ هیچ بر زمان بستون شریعت سز ، یعنی ناشی پوش بر اقلیمه مشدر حتی اول البشر حضرت آدم دخی حرمت و اباحه بی حاوی بر شرع صاحبی ایدی . شو حالده محل نزاع اولمایه صالح بر زمان بولاق لازمدرکه اوده حضرت محمد ایلله حضرت عیسی آره لنده کذران ایدن زمان فترتدر .

شرأع سابقه کچی شریعت عیساده حرمتله اباحه بی حاوی وبعین ایدی . فقط حضرت عیسا نلک عمر وچندن سوکره بر طرفدن عوام وعضورک چوقجه مرور وعبور ایتمش اولماسی دیگر طرفندن ده حرمت و اباحه بی بیلدیره جک بر مرشد و مبلغک بولماسی حسبیله خلق ، هر شیئه مباح نظر یله باقیایه باشلادی . حقیقه مباح می؟ ایدی ، یوقه دکل؟ ایدی . مذاهب ثلاثه آره سنده کی محل نزاع ، اشته بوراسیدر . و « ورودالشرع » ایلله مراد ، شرع محمدینک وزویددر .

بومطالعات منقوله دن اکلاشیلیدی واکلاشیلورکه